

Erezia claustrofobului celest

Costel Zăgan

Poetul are palmele bătătorite de stele
și fruntea brăzdată de elegii Iarna-i ba
te-n fereastră cu ninsori somnambule
Tace și îngheață în două-trei ode ale
bucuriei Ar vrea să se întoarcă însă nu
are pe unde Hipnotizat de Marea Neagră
face valuri cât Casa Poporului
Vrea să coboare dar pământul
sună mereu ocupat ocupat ocupat

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II